

2018. november–
december

A Pesthidegkúti Waldorf Iskola lapja, 3. évfolyam 2. szám

ifj újság

Tartalom

A címlapon látható kép Sáhó Bence alkotása.

Tartalom, Impresszum 2

Kincskereső

A fenyőfák – Kovács Ágnes meseterapeuta rovata 3

A meséhez az illusztrációt Porgányi Málna készítette

Iskolai élet

Kézimunkaóra – alsó tagozat 4

Edda – 4. osztály 5

Képeslapok a világ minden részéről 6

Ősi mítoszok – 5. osztály 7

Bemutatkozik: Kovács Zsuzsa 8

Radics Helga: A méhek kedvelik az euritmiát 9

Így írunk mi

Köves Félix: Fénykép 10

Két szonett – Feig Simon és Bárczy Bernát tollából 11

Film

Kulcsár Róbert: Schwarzfahrer – ein Kurzfilm von Pepe Danquart 12

Tanulj okosan!

Márta Dóra: Tudod már? 13

Kvartett

Megkérdeztük 14–15

Irodalmi és illusztrációs pályázat 16

Fotópályázat 17

Programajánló kintre-bentre

Színház – Csutoros Rozi: Szkéné Színház: Bűn és bűnhődés 18

Kirándulás – Lőrinczné Deák Eszter rovata 19

Gyereksarok

Rejtvények, feladványok – György Kristóf 20

Impresszum

A Pesthidegkúti Waldorf Iskola kéthavonta megjelenő lapja • Szerkesztők: Fűrjes Gabriella, Kovács Ágnes, Szűcs-Buzási Ágota • Művészeti vezető: György József • Olvasószerkesztők: Magyar Judit, Szűcs-Buzási Ágota • Tördelő: Tóth Norbert, Ligetfalvi Zsolt • Megjelenik kéthavonta • Kiadja a Pesthidegkúti Waldorf Iskola • Felelős kiadó: Kökény Ákos • Az iskola címe: 1028 Budapest, Kossuth Lajos u. 15–17. • Telefon: +3613974468 • Honlap: <http://www.phwi.hu> • E-mail: lapszerk@phwi.hu • Nyomdai kivitelezés: Cewe Magyarország Kft., 1135 Budapest, Béke u. 21–29. • Nyomdai üzletágvezető: Halasi István

A FENYŐFÁK

Amikor a Jóisten a fákat teremtette, gyökereket adott nekik, hogy szilárdan meg tudjanak kapaszkodni a földben, és ágakat is, hogy felérjenek a mennyekig, ahonnan jöttek, hogy soha ne feledkezzenek meg valódi otthonukról. Azóta a fák – folytonos, csendes imaként – az ég felé nyújtják ágaikat, hogy emlékezzenek Urukra és Teremtőjükre. A fenyőfa is így tett, s ahogy felemelte hosszú, szerteágazó gallyait, magasabb volt, mint bármelyik másik fa. Elmesélem, hogy manapság miért nincs ez így.

Mária és férje, József távol bármely lakott területtől, nem lelt szállást éjszakára. Így aztán a magas, karcsú fenyőfák erdejében kerestek menedéket, a földre kuporodva. Próbáltak aludni, de a hideg és a szél nem hagyta őket, sőt, még havazni is kezdett – először csak szállingózva, majd egyre erősebben. Igyekeztek közel húzódni a karcsú fák törzséhez, de az nem sok védelmet adott nekik.

Szükségében Mária felbátorodott, kezével szeretetteljesen megsimította a legközelebbi fenyő törzsét, s így szólt: „Nem szeretném megzavarni Urunkhoz intézett csendes imád, de az Isten hamarosan földre száll. Szívem alatt Fiát hordozom, akinek a segítségére van szüksége.”

Mária alig mondta ki ezeket a szavakat, amikor a fa a gyökerétől a koronájáig megrázkódott, s lassan, nagyon lassan leeresztette ágait, egyre mélyebbre és mélyebbre, amíg azok széles fedelet nem alkottak. Bár a fenyő a többi fával együtt ősszel lehullatta tűleveleit, ezek most újra sarjadtak, hogy soha többé ne hulljanak le. Így a fenyő megfelelő menedéket biztosított Máriának és Józsefnek azon az éjszakán.

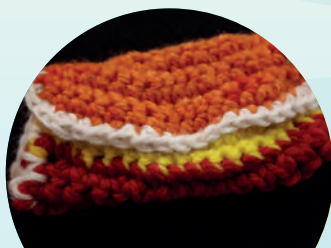
Minthogy a szent család érdekében lemondott csendes imájáról, a fenyőfa attól fogva különleges megtisztetésben részesül. Amikor közeledik a karácsony, a fenyő ágai, amelyek szeretettelgi együttérzéssel mélyen meghajoltak Mária és érkező Gyermeke előtt, minden fa közül a legeslegjobban ragyognak, fényt sugározva az emberiségre és az Istenre.

Kézimunkaóra – alsó tagozat

Az első osztályban **gyapjúképeket** készítettünk, a másodikban apró **tarisznyákat** horgoltunk kincseknek, a harmadik osztályban **fonalat festettünk** és **gombolyítottunk**, majd megtanultuk a **sima és a fordított kötést**, a passzét, majd ismerkedtünk a **színek árnyalatainak harmóniájával**. Így készültünk a sapka kötéséhez. Negyedik osztályban a keresztaszemes hímzést gyakoroltuk, és **könyvjelzőt**, illetve **levendulapárnácskát** készítettünk. A kezdeti nehézségek után mindig nagy öröm belefeledkezni az alkotásba. A kézimunka a sok szépségen túl akaratumk nevelése révén ad a legtöbbet mindannyiunknak.

Schnell Judit

EDDA – 4. osztály

Soki

Igen jáhéjú, nagyorrú szerethető, leggyorsabb
 legtitkosabb, legnagyobb.
 Anyja: Laufey, óriás.
 Apja: Fjalar, óriás.
 Soki Odin vésztörténe volt.

Ő a természet a legelső alakja. Repülő csigák az eget és földet összekötik. Repülő csigák az eget és földet összekötik. Repülő csigák az eget és földet összekötik.

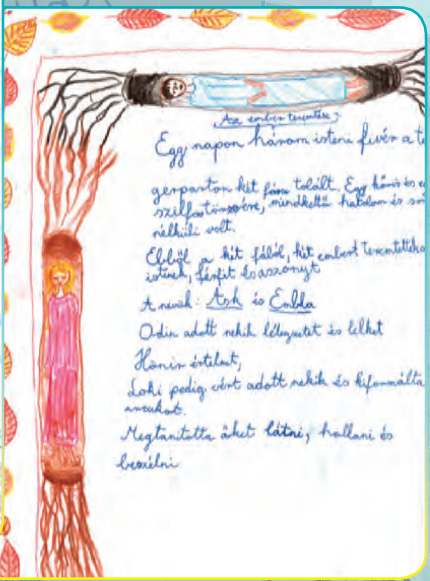
A Hellegvár építése

Az istenek erős védelmére vágytak, egy óriás
 alkut kötöttek: egyfélék alatt építendő várat és az óriás
 Nap és holdat és Gyaga. Harom nap volt a várnak.
 Nap és holdat és Gyaga. Harom nap volt a várnak.
 Nap és holdat és Gyaga. Harom nap volt a várnak.
 Nap és holdat és Gyaga. Harom nap volt a várnak.

Thor

Merrybörgő, Odinn fia
 Nyílt, őszinte és jóindulatú.
 Anyja: Jörd, földistenő.
 Telesége aranyhajú Sif.
 Hatalmas, vörös szakállal volt.

Egy napon három isteni fiú a te
 gyepartot két fém talált. Egy kő és a
 szelvény-szobor, mindkettő hatalmas és
 néhike volt.
 Előbb a két fiú, két embert tenetett
 istenek, féltet és az óriást.
 A nevük: Aeth és Enlla.
 Odinn adott nekik lélegzetet és lehet
 kő és istenek,
 Soki pedig vírt adott nekik és kifinomult
 azokat.
 Megtanította őket lótré, hallani és
 beszélni.

Képeslapok a világ minden részéről

Jövőre lesz **100** éve, hogy Stuttgartban megalapították az első Waldorf-iskolát. Ez az esemény a Waldorf-mozgalom elindulását is jelentette a világon. Mi is ennek a megünneplésére készültünk, amikor helyet kerestünk az iskolában annak a sok képeslapnak, melyeket ebből az alkalomból kaptunk és melyeket még kapni fogunk a világ Waldorf-iskoláiból.

A 6-7-8. osztály az őszi szünet előtti három napban földrészeket és egy földgömböt készített, melyen megmutatták, milyen sok országban és „kicsi” szigeten is van a miénkhez hasonló

iskola. Valódi csapatmunka volt! A három évfolyam vegyes csoportjai együtt dolgoztak a festőteremben, a tantermekben, a tornateremben és az aulában. A festőtanárok, az osztálytanítók és Simonyi Cili megálmodták, a gyerekek pedig megvalósították azt az installációt, amely az ebédlőasztalok fölött lebegett pár hétig. A Bazar hétvégéjére átalakult a látvány, de majd visszatér. Egész évben fognak érkezni képeslapok, így folyamatosan változni, bővülni fog a látvány. Nézegessétek!

Erdős Edina

Ősi mítoszok – 5. osztály

Az ötödik osztályban novemberben tartottuk az első történelemepochát. Az ősi India, Perzsia, Mezopotámia és Egyiptom kultúrájával foglalkoztunk. Elhelyeztük ezeket a kultúrákat időben és térben, megismerkedtünk isteneikkel, mítoszaikkal, ünnepeikkel és hétköznapjaikkal.

Romek Dóri

Bemutatók

Kovács Zsuzsanna

Amikor sok-sok évvel ezelőtt a családommal Soly-márra csöppentünk „gyüttmentként”, a falu német ajkú lakossága megdöbbenve figyelte, hogy mit buzgólkodom én ott az angol nyelvvel.

Tanítottam párhuzamosan óvodásokat, iskolásokat és felnőtt üzletembereket, a legfiatalabb tanítványom 3, a legidősebb 86 éves volt. Hobbiként indult a tanítás, hiszen az első diplomámat a Külkereskedelmi Főiskolán szereztem, csak épp rájöttem, hogy képtelen vagyok nyugton ülni 8 vagy akárhány órán keresztül egy irodában, ezért inkább először idegenvezetőnek álltam, majd tanítani kezdtem. Azért jól jöttek a főiskolán szerzett ismeretek, mivel azóta is élek az ott tanult szaknyelvi tudásból.

Miután eldöntöttem, hogy a hobbim lesz a hivatásom, gondoltam, szerzek hozzá néhány diplomát is – így van még az ELTE-ről kettő, a BME-ről pedig egy. Tanítottam sokáig egy közgazdasági szak-középszintű iskolában, ott a két tanítási nyelvű tagozat egyik alapítója, majd a vezetője voltam. Saját osztályommal azóta is szoros a kapcsolatom – szuper gyerekek voltak, az érettségi bizonyítvánnyal együtt mindegyik vitt tovább egy felsőfokú nyelvvizsga-bizonyítványt is. A Corvinus egyik szakmai nyelvvizsgaközpontját sikerült odacsábítanunk, így az ügyesebbje egyből letehetette az iskolában az OECONOM közép-/felsőfokú gazdasági nyelvvizsgát is.

Az általános angol nyelv mellett tanítottam célnyelvi civilizációt, gazdasági környezetünket, illetve a nagy kedvencemet, a marketinget is

angolul. Közben nyertem egy rakás pályázatot, sokat utaztam a gyerekekkel is külföldre, számos iskolalapcsolatra tettünk szert, és megnyertük kétszer az Országos Angol Nyelvű Diák Drámafesztivált. Azóta is sűrűn kérem Oscar Wilde-tól az elnézést, hogy némileg eltorzítottam a „Canterville-i kísértet” című színdarabját.

A sors úgy hozta, hogy pályát váltottam, 7 évig voltam a Fővárosi Pályaválasztási Tanácsadó Intézet igazgatója, de a tanítást emellett sem hagytam abba. Az Európai Parlament által támogatott és általam vezetett „Eu-óra” projektünk 5 éve alatt több mint 10 000 diákkal találkoztunk kollégáimmal együtt, és tartottunk nekik foglalkozásokat az Európai Unióról. Így nem csoda, hogy biztattam mostani tanítványaimat is, hogy vegyünk részt a „4 for Europe” uniós pályázaton. Nagyon büszke vagyok rájuk, mert bejutottunk a regionális döntőbe, és el is hoztuk az ötödik helyezést, szerintem fantasztikus eredmény, főleg egy kilencedikes csapatától. Élvezem, hogy ismét iskolában tanítok (Paller Katát helyettesítem a kilencedik osztályban), tetszik a Waldorf szellemisége, nagyra értékelem kollégáim gyermekközpontúságát és tanítványaim nyitottságát, kreativitását.

Nem fontossági, csak a számok értékének csökkenő sorrendjében még ezek jellemeznek: négy unoka, három gyermek, két kutya, egy férj – nulla szabadidő. Hetente háromszor pingpongedzésekre járok, felelevenítve a majd fél évszázaddal ezelőtti sportolói múltamat.

Radics Helga: A méhek kedvelik az euritmiát

Sokan közületek látták a méhek táncát a vizsgálóládában, ez a forma ismerős lehet nektek az euritmiából. Az euritmiából ismeritek az összehúzódás és a kitégulás mozdulatait is. Ezzel a képpel tudjuk elmesélni nektek a méhek életének éves ritmusát is: nyáron a méhraj élete egészen kitégul, képesek 3 km távolságba is elrepülni virágport vagy nektár gyűjteni, vizet keresni. Ősszel életük egyre inkább leszűkül, elcsendesül, karácsonyra pontszerűvé „húzódik össze”.

A vizsgálóláda kaptárrá bővítése

A nyári szünet kezdetével elcsendesült az élet a méhek körül, ám ők maguk még rendkívüli szorgalommal dolgoztak. A fiasítások kikelése után olyan sokan lettek már a két kis keretben, hogy érzékelhető volt, hamarosan kirajzanak. A gyors tavaszi virágzás után újra gyűjtenivalójuk akadt, a nyári akác borult virágba. Az a döntés és megállapodás született a két méhésztől, hogy kiegészül a vizsgálóláda még egy kerettel. A vizsgálóláda szétnyitásakor a füst segítségével tartotta a méhészt nyugodt állapotban a méheket. A méhek hihetetlen nyugalommal túrték mindezt.

Arra kérünk, mondd el, írd le, rajzold le te is: **te mit figyeltél meg, mit tapasztaltál a méhek életéről az elmúlt évben, mit tanultál tőlük?**

A méhecskék iskolát teremtenek

Iskolaméhész-kezdeményezés:

Méhbarátokat keresünk, akik szívesen állítanak fel saját kertjükben vizsgálóládát.

Az iskolaméhészet új elérhetőségei:
iskolameheszet2019@gmail.com | 06 70 338 7079

Pont és periféria

A méhecskék ősszel kezdenek készülődni az új esztendőre, a következő tavaszra. Ahogy a természet is visszahúzódik, a nyár végi, őszi betakarítás után sárgulnak a falevelek, hidegebbek lesznek a hajnalok és a nappalok, a vándormadarak melegebb vidékre költöznek, a külső természet visszahúzódik, és belül, a csendesedő mélyben készül a télre. Így a méhecskék élete is elcsendesedik, a nyári távolságokból egy maroknyivá zsugorodnak össze a kaptár belsejében. Kevesebbet repülnek ki, sokan közülük el is pusztulnak, és a kaptárban annyian maradnak, ahányan át tudnak telelni a nyáron szorgos munkával összegyűjtött virágporból, a nektárból, az általuk készített mézből. Míg a nyári méhecskék 6 hétig élnek, a téli méhecskék közel 6 hónapig. Ebben az időszakban kifelé tárukozóból befelé forduló visszahúzódás jellemzi életüket.

Kérünk Benneteket, hogy ezt tiszteletben tartva, ti is távolabbról figyeljétek és jó gondolatokkal kísérjétek a hideg hónapokban őket. A kaptárt hamarosan téliesítjük, jövő tavaszig nem nyitogatjuk az ajtaját, hagyjuk pihenni a méheket. Várjuk a tavaszt a reménnyel, hogy sikerül áttelelniük...

A méhek téli állapotára ráismerhetünk Hegedűs Miklós: *Január* című festményén.

Érdekesség

Karácsony után kezdenek újra fiasításba. Érdekes, hogy a fiasításhoz a méheknek 36 °C-ra van szükségük, ez megegyezik az ember testhőmérsékletével. Ez is utalás arra, hogy a méhek és az ember milyen közel állnak egymáshoz.

Alfons Wirth és Radics Helga

Fénykép

Így írunk mi

Egy pénteki napon az iskolában az osztályfőnökünk szólt, hogy jövő hét hétfőn osztályfotót készítenek rólunk. Miután ezt közölte, pár óráig az egész osztály azon gondolkozott, hogy majd hétfőn milyen szuper pózba vágja magát. Én egy úgynevezett sárkánypózt terveztem el, ami nem más, mint hogy a két kezed felemeled oldalra, és fél lábon egyensúlyozol.

Egy béna tévés sorozatban láttam. Nagyon eredetinek tűnt az ötlet, úgyhogy nem mondtam el senkinek, mit tervezek.

Másnap reggel egyből a fotózás jutott eszembe. Annyira agyaltam, hogy megfájdult a fejem. Gondoltam, úgyis elmúlik majd. A barátaimmal megbeszéltük, hogy elmegyünk focizni. Találkoztunk is a Széll Kálmán téren, ahonnan elindultunk a Major felé, de útközben egyre lassultam, nem éreztem magam valami jól. Ahogy odaértünk, öt percig volt erőm játszani, utána leültem a kerítés mellé. Egyik barátom odaült mellém és kérdezgetni kezdett:

- Ugye, jól vagy?
- Persze, persze, csak egy kicsit gyengének érzem magam.
- Te, figyelj, hazakísérjelek?
- Lehet, az lenne a...

Ezt a mondatot nem tudtam befejezni, mert abban a pillanatban elájultam.

Otthon ébredtem, a barátaim álltak körülöttem. Sajnos az a borzasztó érzés fogott el, hogy nem leszek ott az osztályfényképen. Anyukám egy bögre forró teát nyomott a kezembe, de nem volt erő a kezemben, és elejtettem. Ahogy a forró lé a takarómra ömlött, elég gyorsan átázott, és elérte a combjaimat. Nagyon fáj, de csak annyit tudtam kinyögni, hogy: „basszus...”

Nagyon fáj a fejem, kértem egy aszpirint. Az anyukám azt mondta, hogy ne keseredjek el, lesz még ilyen fotózás. Erre szomorú hangon válaszoltam:

– Anya. Holnap megy el a Vili. Kész, vége. Holnap találkoztam volna vele utoljára, hiszen elköltöznek. Angliába.

Ui.: Vili az egyik legjobb barátom volt. De kiköltöztek. Azóta nem láttam.

A fotón nem voltam rajta. Nem búcsúztam el a legjobb barátomtól.

Köves Félix

Két szonett

(Szonettet írok én)

Szonettet írok én
S abba bele sem gondoltam
Milyen lesz, mikor jó a ballada
Hát gondoltam elég a négy

Sor, mit írok én
Így szólok hát unomban
Megálljunk most nyomban
Versszakból is elég a négy

De unszoltak engemet
Mondván, hogy igenis
Versszakok még kellenek

Így hát ott íziben
összetörték a lelkemet
(Vége itten)

Bárczy Berci

(Egy korty boldogság)

A bögre színültig telve,
Peremén a lámpa fénye csillan
S mikor boldogságom elillan,
Nagyot kortyolok bele.

Érzem a korty tele,
Melegséggel, mely rám pillan',
S honnan búm elillan,
Most már a boldogságom helye.

És ez a korty, mely a torkomon lefelé folyik,
Mint egy fa gyökereit, a testemet járja át,
Az apró fényformulák az érzést a vérembe viszik.

Melletted ezt az érzést élem át,
Mikor testünk szorosan összefonódik,
S ajkad forró csókot ad.

Feig Simon

Schwarzfahrer

Der Kurzfilm „Schwarzfahrer“ wurde 1992 vom Regisseur Pepe Danquart gedreht. Im Jahre 1993 wurde er für den besten Kurzfilm beim Melbourne International Film Festival ausgezeichnet. Ein Jahr später gewann er den Oscar in der gleichen Kategorie.

Der Film handelt sich von einem heutzutage besonders wichtigen Thema und zwar vom Zusammenleben der verschiedenen Gesellschaften und Kulturen. Die Story spielt in Berlin. Ein junger Schwarzer wird während seiner Straßenbahnfahrt von einer älteren Frau beschimpft. Sie wirft dem jungen Schwarzen unter anderem vor, dass er übel rieche und AIDS verbreite. Der junge Mann erträgt es mit Geduld und scheinlich ganz leicht. Er benimmt sich also, als würde er gar nicht hören oder auf sich nehmen, was die ältere Dame sagt.

Die anderen Fahrgäste sind Zeuginnen und Zeugen dieser hässlichen Szene. Sie greifen nicht ein. Was bedeutet das Schweigen? Was bedeutet das passive Beisein von den Fahrgästen? Sie scheinen die aggressive Tirade der älteren Dame eigentlich nicht wahrnehmen zu wollen. Man könnte noch mehrere Fragen stellen: Warum sagt der junge Schwarze der Frau gar nichts? Warum ruft er nicht nach Hilfe? Er könnte auch aussteigen und sich dadurch verteidigen. Warum macht er das nicht? Warum tritt er nicht aus der Situation? Die Fahrgäste schauen weg oder nehmen die Situation gar nicht wahr. Wir könnten uns auch fragen: was würden wir machen, wenn wir uns in einer ähnlichen Situation befinden würden? Viele Fragen, keine direkten Antworten.

Die Tirade voller Vorwürfe der Frau geht drei Stationen hinweg, bis ein Kontrolleur einsteigt und

die Fahrkarten verlangt. Die Geschichte nimmt hier eine unerwartete Wendung. Die humorvolle Reaktion des schwarzen Mannes löst die bisher aufgebaute Spannung auf und bietet eine ganz überraschende Lösung der seelisch belastenden Situation.

Übrigens, habt ihr gewusst, dass es in der Schweiz ein «Antirassismus-Gesetz» gibt? Das sagt unter anderem: *«Wer öffentlich Ideologien verbreitet, die auf die systematische Herabsetzung oder Verleumdung der Angehörigen einer Rasse, Ethnie oder Religion ge-*

richtet sind, ... wird mit Gefängnis oder Busse bestraft.»

Ist das rassistische Verhalten der Dame öffentlich in dem Sinne, das es schon unter die Strafnorm fällt? Ja, vielleicht. Interessanter ist aber die schon gestellte Frage: Was kann der Einzelne in solch einer Situation tun? Du oder ich?

Ich finde es interessant, wie der Regisseur mit dem Titel spielt. Der „Schwarzfahrer“ wurde in schwarz-weiß gefilmt, der Hauptcharakter ist ein schwarzer Passagier, aber der Mann, der da wirklich „schwarz“ fährt und nicht erwischt wird, ist ein deutscher weißer Mann, ein ganz gewöhnlicher Bürger.

Besonders gut gefällt mir das im Film, dass er einerseits voll von Humor ist, aber andererseits über ernste und wichtige Themen spricht, mit einer perfekten Balance zwischen denen. Ich kann es euch nur empfehlen, weil das Thema „Rassismus“ in diesem Kurzfilm auf einer sehr spannenden und überraschenden Weise bearbeitet wird und einen wirklich zum Nachdenken anregt.

Kulcsár Róbert

Tudod már?

Ha valamit kívülről fújunk, azt mondjuk magyarul, hogy tudjuk fejből! Az angol nyelvben ez úgy hangzik, hogy *by heart*, azaz szívből. Hol lakik a tudás? A fejünkben, a szívünkben, a vérünkben? Hogyan tanulunk meg valamit?

Vizsgáljuk meg, hogyan is tanulunk **a főoktatáson!**

Sok osztályban beszélgető körrel kezdődik a nap, amit kevesen gondolnának tanulási helyzetnek, pedig a legnehezebb leckék egyike: **meghallgatni a másikat**, csendben lenni.

Emlékszik valaki, hogyan tanulta meg a fohászt? Az **együtt mondás**, a napi **ismétlés** által észrevétlenül jegyezték meg a szavakat. Ha valamit így szavalunk, azt is mondhatjuk, kántáljuk, ez a szó az éneklés szóra utal, énekelni pedig csak **szívből** lehet.

De hogyan tanulunk, amikor egyedül kell mondanunk egy verset? Segítenek a vers képei illetve a ritmus, a rím. És ha ezek nem? Akkor a fülünk vagy a szemünk! Van úgynevezett **vizuális típus** – akinek fontos, hogy lássa maga előtt a szöveget, vagy színekkel jelezve emelje ki a lényegeset egy szövegben és úgy idézze fel. De van olyan is, akinek az segít, ha **elképzeli**, hogy voltak a betűk a táblán, a papíron. És van aki hallás után, **auditív** módon tanul. Tudod magadról, **te melyik vagy?**

Mi történik, amikor eltolva a padokat kimegyünk a körbe, hogy valami **ritmust tapsoljunk**, dobogjunk, babzsákat dobjunk-adjunk egymásnak? Megmozgatjuk izmainkat, beindítjuk vérkeringésünket, ezáltal a szívünk gyorsabban dobog, az agyunk több oxigént kap, és éberebbé, **élénkebbé válunk**. De hogyan lehet pontosan dobbantani vagy tapsolni egy nehéz ritmust? Ha figyelsz, belülről is hallod, a véred szinte együtt lüktet a mozdulattal. Az afrikai dobosok az ütésnek is nevet adnak, könnyebb követni, ha belülről halljuk: dum-ka-taka-dum-dum... mi ez, ha megint nem egy ének?

Az ismétlés a tudás anyja. Gyakorlat teszi a mestert, tartja a latin mondás! Minden nap elismételjük, hogy mit tanultunk előző nap, mielőtt az új tananyagot vesszük. Ahhoz, hogy hosszútávon is emlékezni tudjunk, legalább három napon át kell elfelejteni és felidézni a tananyagot! **Fontos tehát, hogy felejtünk is!**

Az új, megtanulandó anyagot az osztálytanító mindig több irányból igyekszik megvilágítani: **előbb tapasztald meg, majd alkossd meg a saját gondolataidat**. Ennek egyszerű példája a tűz. Először láthatod a jelenséget, hogy ég. Megmagyarázni pedig, hogy mi kell ahhoz, hogy égjen a tűz, akkor tudod, ha kipróbálsz, mi történik, ha valamelyik komponens nincs jelen: az éghető anyag, a levegő, a megfelelő hőfok. Kísérletezel, tapasztalatokat szerzel, összefüggéseket keresel, így tanulsz.

A főoktatás záró akkordja a **mese**. Tanulunk-e a történehallgatás által? Az emberiség egyetemes meséit, a történelem eseményeit hallgatva látszólag passzívak vagyunk, pedig ekkor van igazán megszólítva a lelkünk és a fantáziánk, melyek nélkül üresek lennénk. Ha intelligens gyereket akarsz nevelni, mesélj neki sokat, mondta Einstein.

Meglepődsz talán, ha befejezésül azt mondom, hogy ez a sokféle módon és egyéni utakon szerzett tudás mind elveszne, ha nem aludnánk. Észrevetted már, hogy egy dal, egy zenedarab vagy egy vers nem megy, de aztán másnap mégis jobban emlékszel rá? Mert **aludtál rá** egyet! És másnap a maga természetes ritmusában kezdődik az folytatódik az egész előlről!

Jó tanulást!

Márta Dóra

Megkérdeztük...

Egy középtagozatos diák,
egy gimnazista, egy szülő,
egy tanár és négy kérdés,
amelyre válaszolnak.

1. Melyik volt az elmúlt időszakban a legemlékezetesebb utazásod? És miért?
2. Mi az, ami nagyon fel tud dühíteni? Miért?
3. Ha tehetnéd, milyen tantárgyat vezetnél be az oktatásba a jelenlegiek mellé? Miért?
4. Mit jelent számodra a barátság?

Sárközy Gergő

1. Nyáron voltunk a Balatonnál kempingezni, ami azért volt számomra érdekes, mert még sosem kempingeztem a családommal, és mindig elfelejtettem, hogy nem az osztállyal vagyok.
2. Az igazságtalanság például, ha egy olyan dologgal vádolnak, amiért nem én vagyok a felelős, főleg, ha ennek van olyan következménye, mely nekem kárt okoz. (Vagy ha ez egy barátommal történik.)
3. Úgynevezett „Közélettant” vezetnék be, amiben olyan dolgokat tanulnánk meg, melyek segítenek majd a felnőttéletben könnyebben eligazodni.
4. Nekem azt jelenti, hogy az adott személyben megbízhatok, tudok komolyabban beszélgetni vele, és minden helyzetben számíthatok rá, és ő is rám.

Bárczy Bernát

1. Az iskolához kötődő legemlékezetesebb utazásom egyértelműen a tavalyi mezőgazdasági túránk volt, ahol igen váratlan dolgok történtek. Azt hiszem, az egész osztály számára jó tapasztalat volt.
2. Nagyon dühít, ha egy késő esti házfeladat-írás után, a sötétben bevágom a kislábujjam, és dühít a magyar politika is, és az azt körbelengő zavaros hazudozás. Hogy miért? Mert fájó kislábujjal ilyen zavaros viszonyok között nincs kedvem Magyarországon maradni.
3. Mostanában nagyon foglalkoztat a pénz és a gazdálkodás. Egy pénzügyi és gazdálkodási ismereteket bővítő tantárgy szerintem hasznos lenne.
4. A barátság szerintem olyan, mint egy aranyfonál, melyet ha elszakítanak, meg lehet még kötni, de a csomó megmarad.

Gál Kriszta

1. Huszonévesen sokat utazgattam. Sok szép dolgot láttam már a világban, nehezen tudnék egyet ezek közül kiemelni, és nem is szeretek annyira a régi időkről ábrándozni. Ezért inkább egy egészen frisset neveznék meg. Idén nyáron Máltára utazott a család. Ez az út sok egyéb dolog mellett azért marad emlékezetes, mert a gyerekeim először ültek együtt repülőn, és ezzel egy régóta dédelgetett álmuk vált valóra.
2. Ha belesznek a kajámba, mert az az enyém. Ja, és van még egy, ha felébresztenek álmomból.
3. Én nem egy új tantárgyat vezetnék be, hanem azt szeretném, ha minden tárgy a németnyelv-tanulást tudná szolgálni. Mert lássuk be, mégiscsak ez a nyelv a legfontosabb az életben.
4. A barátság témakörben csupa közhely jut az eszembe, úgyhogy lássuk, mit mond a Wikipédia. „A barátság összetett, támogató emberi viszony. A barátság az egyik emberi kapcsolat, mely emberek között alakul ki több örömteli találkozás, beszélgetés által. Jellemzi a kölcsönös elfogadás, rokonszenv, szeretet, bizalom, szövetség, együttérző képesség, nyitottság, törődés.”

Ágotai Dorottya

1. Múlt tavasszal Kubában jártam. Bár tisztában voltunk azzal, hogy nagy a szegénység és kommunizmus van, ennek ellenére nagyon meglepő volt, amit ott tapasztaltunk.
Az üzletek polcai többnyire **üresen állnak**, egyébként kívülről nem egyértelmű, hogy az egy bolt. Időnként kígyózó sorok álltak egy-egy ilyen boltnál (mint régen a Nyugatinál banánért), és mikor kíváncsiságból megkérdeztük, hogy mi történik, kiderült, hogy joghurtot és sajtot hoztak.
A városokban, falvakban, az utak mentén óriásplakátok tömkelege, amelyek mindegyike Fidelt, a kommunizmust és Che Guevarát dicsőíti. A gyerekek kisdobos- és úttörő-egyenruhában járnak iskolába. A tömegközlekedés leggyakoribb formája a lovaskocsi, amin 6-7 ember fér el, és a kb. 4 főt szállító riksa.
A természet gyönyörű és az emberek is. Boldogok. Ezt nem veheti el tőlük senki. Érződik a szemükből áradó fényből, mozgásukból, kedvességükből, mosolyukból. Az élet sokkal lassabb, nyugisabb, élhetőbb ott. Mintha megállt volna az idő (úgy 100 évvel ezelőtt, és ez nem túlzás!).
2. Egy ideje nem igazán dühöngök, mostanság inkább elszomorodom, ha valami olyan van, amin régen dühös voltam. Ritkán vagyok dühös, de akkor általában a tehetetlenség érzése az, ami kihoz a sodromból.
3. Inkább elhagynék párat, hogy a gyerekeknek több ideje maradjon játékra, nagyobb korban bandázásra, sportolásra. Szerintem így is túl sok időt töltenek az iskolában, és nem hiszek abban, hogy ennek a függvénye a „sikeres” élet.
4. Első ránézésre könnyűnek tűnő kérdés. Másodikra már egyáltalán nem. :)

Semmi sem az, aminek látszik!

IRODALMI ÉS ILLUSZTRÁCIÓS PÁLYÁZATI FELHÍVÁS

Az ifjúság irodalmi és rajzpályázatot hirdet

A pályázat témája: a csodatevő forrás

Lapunk rendszeresen tartalmaz természetjáró programajánlókat. Mostani számunkban egy csodálatos útra invitáltunk benneteket: *Kirándulás a Dera-patak szurdokvölgyébe és a Hosszú-hegyre*. Pályázatunk témája ezen út mesebeli bejárása, melyet **mesés történet** vagy **illusztráció** formájában kérünk.

Semmi sem az, aminek látszik! Az ajánlóban szurdokvölgyről, keresztutakról, fahidakról, hegyekről, és még ki tudja, miféle helyekről, lényekről olvashatsz. Ezek mind-mind egy varázslatos mesevilág állomásai. Mindenki tudja, hogy a a Som-hegy és a Hosszú-hegy völgyében óriások, akik több ezer éve haragszanak egymásra. A fahíd a csörgedező patak fölött csak csütörtökönként látható emberi szem számára. De ha mégis láthatjuk, és épp átmennénk rajta, visszafordulni onnan nem lehet, hiszen sóbálvánnyá dermednénk. A kalandokkal, akadályokkal teli út egy csodás forráshoz vezet, a legendás forráshoz.

E csodatevő forráshoz való eljutás rögzös útját írjátok le mese vagy fantasy formájában. Legyen egy hőstörténet, akinek be kell járnia ezt a meglehetősen veszélyes, izgalmas és gyönyörű utat. Aki bejárja, nem kisebb jutalomban részesül, mint abban, hogy ihat a csodaforrás vizéből. Mit tud ez a forrás? Mi a neve? Na, és ki ez a hős, aki évezredek óta az első ember, aki egyáltalán eljutott ideig? Milyen jó tanácsokkal látta őt el induláskor Dera, minden patakok ősanyja? Ha egyáltalán ő volt az, ezt nem tudhatjuk. Kereszteljétek meg vagy át a természeti képeket (helyeket, lényeket), adjatok nekik mesebeli célt és értelmet!

Talán érdemes igaziból is bejárni ezt az utat, hiszen a zöld jelzések pillanatok alatt kölesszemekké változnak, és ha tényleg odafigyelték, kiderül, hogy tényleg semmi sem az, aminek látszik!

Mesés utat kívánunk!

Terjedelem

Minimum két, maximum hat, kézzel vagy géppel írt A4-es oldal, noha az ilyesmit nem lehet kilóban mérni.

Az illusztrációk szabadon választott technikával és eszközökkel készülhetnek. Minimum két, maximum hat darabból álló képsorozatot készíts.

Amennyiben rajzokkal pályázol a mese szövege nélkül, adj címet a képeknek, amelyről ráismerhetünk a történet egy-egy jelenetére.

Társulhatsz is valakivel, te írsz, a társad az illusztrációt készíti a meséhez vagy fordítva.

A beérkezett alkotásokat egy diákokból, szülők-ből és tanárokból álló zsűri fogja véleményezni. Az elkészült műveket **2019. március 20-ig** (szerdá-ig) várjuk az ifjúság szerkesztőségének a címére (lapszerk@phwi.hu) vagy dobd be az ifjúság postaládájába, illetve add le a tanáriban az erre a célra kijelölt „Pályaművek” mappába.

A pályázat titkos, vagyis a pályázóról semmilyen adat ne szerepeljen a beadott művön.

Nevedet, életkorodat és osztályodat írd rá egy papírra, amelyet egy borítékba helyezel és lera-gasztasz. A borítékra írd rá a jelcímet, amelyet a beadott pályázati művön is feltüntetesz.

A beérkezett pályázatokat ünnepélyes eredményhirdetéssel egybekötve a Barabás Villában fogjuk értékelni és kiállítani. A pályázók a zsűri válogatása alapján lehetőséget kapnak az ifjúságban való megjelenésre.

Üdvözlettel: az ifjúság szerkesztői

Figyelem!

Az ifjúság fotópályázatot hirdet!

Téma: LEVEGŐ

Várjuk az iskola alkotó kedvű diákjainak képeit. Külön értékeljük a hatodikosok és a náluk fiatalabbak, illetve a hetedikesek és a náluk idősebbek alkotásait. Kérjük, pár mondatban írjátok le, hogyan készítettétek a képet.

Szabályok

A képen nem lehet semmilyen effekt vagy szűrő.
A képet nem szabad kivágni (a fotózáshoz hozzátartozik a kompozíció!).
Nem etikus a retusálás sem.
Egy diák egy képpel pályázhat.

Technikai követelmények

A képeket .jpg, .tiff vagy .png formátumban kérjük.
A file-ok mérete kötetlen.
Amennyiben megoldható, a kép ne tartalmazzon adatokat szerzőjéről, hogy a zsűrit semmi ne befolyásolja (ellenkező esetben az ilyen információkat eltávolítjuk).
A fenti követelményektől csak előzetes egyeztetés után lehet eltérni.
A zsűri terveink szerint diákokból, tanárokból és szülőkből fog állni, köztük profi fotósokkal.
A fotókat név nélkül bírálják el.

Fotódat küldd a furjes.gabi@phwi.hu címre.
Innen továbbítjuk aztán név nélkül a zsűrinek.

A beküldött pályaművekből kiállítást rendezünk a Barabás Villában.

Beküldési határidő:
2019. március 20., szerda.

Üdvözlettel: az ifjúság szerkesztői

Szkéné Színház: Bűn és bűnhődés

A 11. osztály oroszepochával zárja az évet, ennek kapcsán lehetőségünk nyílt egy számomra meglehetősen érdekes és furcsa darabot megtekinteni. Dosztojevszkij Bűn és bűnhődését néztük meg a Szkénében a Forte Társulat előadásában. A színpadi mű igen megosztó hatással volt az osztályra. Sokaknak sikerült szépséget és fantáziát fölfedezni benne, de nem mindenkinek nyerte el a tetszését. Utóbbiak közé tartozom én is.

Ehhez a véleményemhez a darabot megelőző hosszú várakozás is hozzájárult, melyet a bejárat előtt töltöttünk. Mire bejutottunk a nézőtérre, kb. 20 perc telt el. Leroskadtam a borzasztóan kényelmetlen, orvosi várótermekből ismerős székre. Vártuk a kezdést. 10 perc után rádöbbenem, hogy ezen a széken nem hogy 3,5 órát, de 10 percet sem fogok tudni ülni.

Aki olvasta Dosztojevszkij regényét, tudhatja, mennyire fordulatos a cselekménye, és hogy nem mindig pontosan és világosan érthetők a képek, melyek váltják egymást. Ez nyilván azért van, mert a mű főhőse egy őrült. Érthető, hogy

ezt a témát színpadra vinni irgalmatlan nehéz, a közönségnek átadni nem kis feladat. Ennek ellenére azt gondolom, a rendező nem törekedett a nézők dolgának megkönnyítésére. A mozgásra épülő rendezői megoldások számomra nem voltak világosak. Nehezen tudtam értékelni, ezért szomorú vagyok.

Hogy miért vagyok szomorú? Talán fantáziátlan voltam. Irigylem azokat a velem egykorúakat, akik élvezettel tudták végigülni a darabot. Azoknak tudom ajánlani, akiknek koncentrációja és ülógumói az átlagnál sokkal kitartóbbak. A regényt mindenképpen érdemes elolvasni, figyelmesen elolvasni, mert sokat segít az előadás megértésében, és akkor biztosan több pozitívumot lehet felfedezni a Forte Társulat sajátos értelmezésében.

Csutoros Rozi

Kirándulás a Dera-patak szurdokvölgyébe és a Hosszú-hegyre

A Dera-patak a Pilis leghosszabb folyóvize. Pilisszentkereszt alatt egy varázslatos szurdokvölgyet alakított ki magának, ide invitállak most Titeket. A szurdok alsó részénél van egy nagy parkoló, azt javaslom kiindulási pontnak. Ha Pomáz felől autózol Pilisszentkereszt felé, akkor a 15-ös kilométerkö után kell balra lekanyarodni egy aszfaltos útra, melyen kb. 100 m-t kell megtenni a parkolóig. Itt tűzrakó helyeket, asztalokat és padokat is találtok, ha esetleg süttögetni támad kedvetek. De a szurdokot semmiképpen ne hagyjátok ki, úgyhogy induljatok el a kék sáv jelzésen a falu felé. Már a parkoló közvetlen közelében keresztülhaladunk az első

hídon, melyet a szurdokban még sok fog követni. Hamar a szurdokban találjuk magunkat, ahol a patakot két oldalról meredek hegyoldal fogja közre. Az utat eltéveszteni lehetetlen, a fahidakon többször is kereszteljük a patakot, persze alacsony vízállásnál mindig vannak vállalkozó kedvűek, akik inkább átugrálják a köveken egyik oldalról a másikra. A szurdok alig több mint 1 km hosszú, a végén egy mesterséges gáttal felduzzasztott rész található, ott újabb padok és tűzrakó helyek várják a pihenni vágyókat. Ha úgy érzitek, akár itt is visszafordulhatok, ennek az útnak akár óvodás korú gyerekekkel is neki lehet vágni. Nagyobb gyerekekkel azt javaslom, a zöld, majd a kék négyzet jelzésen

induljatok el felfelé, a Hosszú-hegyre. Az út az 5 éve felújított Som-hegyi turistaház közelében vezet el. Mire eléritek a zöld sáv jelzést, már a szintkülönbség nagy részét megtettétek és innen már kényelmes sétaút a Hosszú-hegy (480 m) teteje. A tető közelében 2 olyan kilátópont is van, ahonnan a Budai-hegység felé csodás kilátás nyílik. Érdekes mind a kettőt felkeresni és körülnézni. Egy kis pihenő után, azt javaslom, hogy folytassátok az utat tovább a zöld jelzésen. A kék sáv jelzéssel való találkozás után éritek el a már Csobánkához tartozó Szentkutat és a mellette épült kápolnát. A kápolna csak igen ritkán van nyitva, viszont a lépcsősoron érdemes lemenni a forráshoz, mert a legendák szerint csodatévő a vize. A kápolnánál és a kútnál is vannak padok, hogy meg tudjanak pihenni a fáradt turisták. Folytassátok a kirándulást a kék sáv jelzésen. Amikor kiértek az erdőből, Csobánka és az Oszoly felé ragyogó látvány tárul majd elétek. Itt kell balra fordulni, hogy egy szép erdei úton visszajussunk az autóhoz.

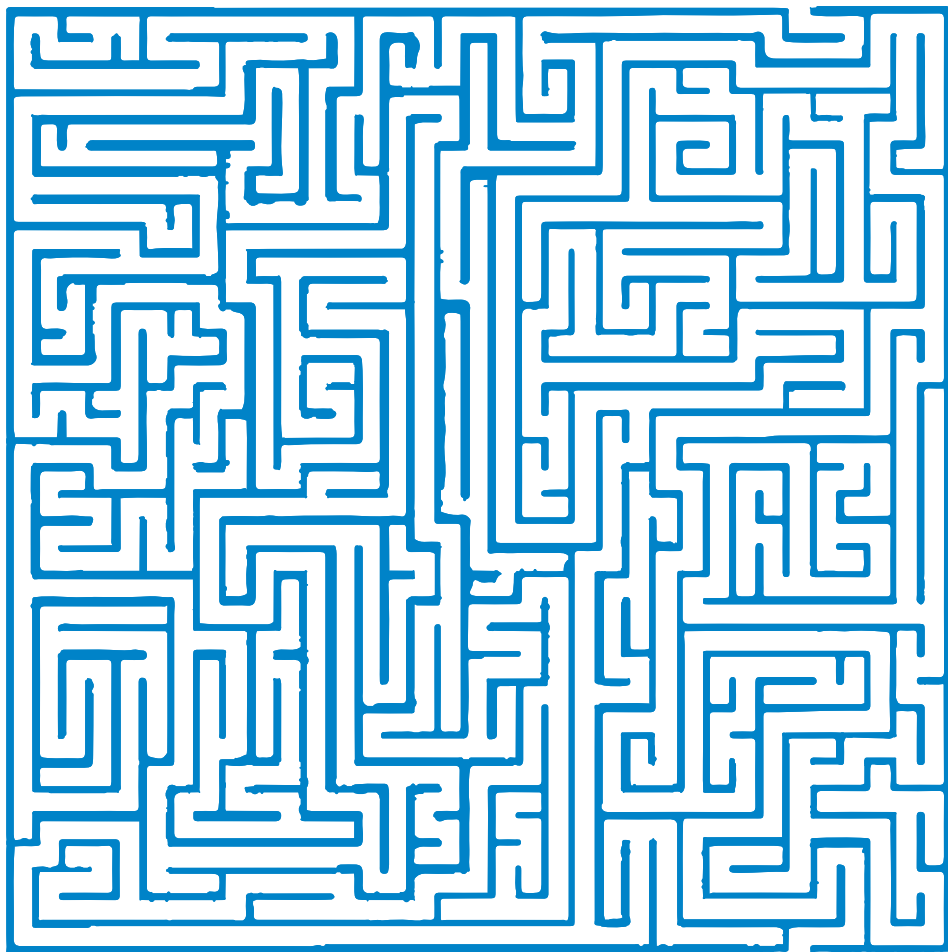
Bátran ajánlom ezt a túrát a kisgyerekeseknek, hiszen kevés gyaloglással, nagyszerű élményekkel vár Titeket a szurdok. A rövid túra hossza 3 km. Szívesen ajánlom a nagyobb kört a nagybacs-káknak, ahol az út hossza 13 km.

Kalandra fel, irány a Dera-patak szurdokvölgye!

Lőrinczné Deák Eszter

1

Labirintus

2

Gyufás feladat

Helyezz át két szál gyufát úgy, hogy 2000-et kapjunk! (György Kristóf rejtvénye)

